

OBČINSKI PRVENSTVI V VELESALOMU NA STAREM VRHU

Za osnovnošolce 21. februarja

V izvedbi SK Krim in ZTKO Ljubljana Vič-Rudnik bo 21. februarja ob 10. uri dopoldne potekalo občinsko prvenstvo v veleslalomu za pionirje in pionirke višjih osnovnih šol na Starem vrhu nad Škofjo Loko.

Učenci se bodo pomerili v skupni in posamični kategoriji ter v štirih starostih. Ekipo sestavljajo po trije tekmovalci v vseh starostnih kategorijah. Ekipna uvrstitev se izračuna tako, da se seštejejo najboljši časi iz vsake starostne kategorije po eden. Prvi trije v vsaki kategoriji prejmejo kolajne, od 4. do 6. mesta pa diplomu. Ekipno prvouvrščena ekipa prejme pokal (prve tri ekipe). Razglasitev rezultatov bo po kategorijah pol ure po končanem tekmovanju.

Za rekreativce 22. februarja

Na tem občinskem trim tekmovanju v veleslalomu, ki bo prav tako na Starem vrhu nad Škofjo Loko 22. februarja s pričetkom ob 10. uri dopoldan, lahko nastopajo vsi občani, ki stanujejo ali so zaposleni v občini Ljubljana Vič-Rudnik in so starejši od 16. let. Tekmovalci, ki aktivno nastopajo in imajo JUGO točke za tekmovalno sezono 1985/86 ne smejo nastopati. Ženske bodo tekmovali v treh, moški pa v štirih starostnih kategorijah. Tekmovanje je posamično in ekipno. Tekmuje se po pravilih SLS.

Prijavnina za posameznega tekmovalca je 300 din (ob prijavi jo je potrebno nakazati na ŽR 50101-678-40136 ZTKO Ljubljana Vič-Rudnik. Zadnji rok pisnih prijavnic je **četrtak 20. februarja**.

Razglasitev rezultatov in podelitev priznanj za posameznike bo po kategorijah pol ure po končanem tekmovanju na cilju. Ekipna priznanja (pokali) bodo podeljena na skupni podelitvi priznanj decembra 1986. Prvi trije posamezniki-posameznice v vsaki kategoriji bodo prejeli medalje.

V primeru neugodnih snežnih razmer, bodo vse spremembe objavljene v javnih občilih.

SANNKUKAI KARATE IN SAMOBRAMBA

Tečaji za ženske in moške ter pionirje

Karate klub Forum zaključuje vpis v tečaje samoobrambe in v redno vadbo karateja. Treninzi so prilagojeni po posameznih skupinah tako vsebinsko kot tudi časovno. Možen je tudi vpis v borbeno tekmovalno skupino po pridobitvi osnovnega znanja karateja.

VPIS IN INFORMACIJE so do 3. marca 1986 ob ponedeljkih in sredah od 18. do 20. ure v osnovni šoli dr. Vita Kraigherja (za stadionom Olimpije). Treninzi pionirjev so za Bežigradom, za ostale pa za Bežigradom in na Viču.

Trenerji: Vlado Paradižnik 5. DAN, Slavko Šorotar 3. DAN, Boštjan Balantič kandidat 1. DAN in Puklavac Bojan 2. Kyu.

Vse zainteresirane vabimo, da si predhodno ogledajo treninge posamezne skupine, kar jim bo vsekakor olajšalo ustrezno odločitev. Informacije dobite na vpisu in pri posameznih trenerjih.

SLAVKO ŠOROTAR

Uspelo pionirsko prvenstvo

Prizadevni člani SK Brdo so 8. in 9. februarja izvedli republiško prvenstvo v smučarskih tekih v mlajših in starejših pionirskih kategorijah in štafetah. SK Brdo v zadnjih letih douje vse bolj uspešno in zato ni nič čudnega, da jim je SZS zaupala izvedbo pionirskega prvenstva.

Najmlajši član kluba so se na tekmovalnem terenu zavzeto pripravljali. Čeprav v klubu denarja za nemoteno delo z mladimi tekači primanjkuje, pa vsi skupaj z velikim elanom trenirajo in na tekmovalnih dosegajo lepe uspehe. Na državnem pionirskem prvenstvu, ki je bilo pred dnevi v Delnicah so se odlično odrezali. Pri pionirjih sta bila Dolenc in Završki šesti in deseti med 120 nastopajočimi, pri pionirkah pa je Gantarjeva prav tako osvojila šesto mesto. Še boljši pa so bili med štafetami, kjer so bili fantje šesti, dekleta pa so osvojila drugo in četrto mesto.

V soboto zjutraj je divjal pravi snežni metež in na startu, ki je bil v bližini Doma za ostarele občane na Brdu so komaj sproti odmetavali novozapadli sneg. Na srečo je bila organizacija brezhibna in tekmovalne se je začelo ob napovedani uri.

Rezultati: **Mlajši pionirji-3 km:** 1. Gregor Mali (ŠD Kokrica); 2. Uroš Kašpar (TSK Triglav); 3. Janez Gregorič (TSK Triglav).

Mlajše pionirke - 3 km: 1. Tina Mlakar (TSK Kranjska gora); 2. Vesna Zevnik (ŠD Kokrica); 3. Špela Belc

(SK Brdo); 5. Mojca Lenaršič (SK Brdo). **Starejši pionirji:** 1. Aleš Mohorič (TSK Triglav); 2. Igor Kastelic (TSK Unior Olimpija); 3. Joško Pokljukar (TVD Partizan Gorje).

Starejše pionirke: 1. Urša Fečur (SK Logatec); 2. Tjaša Žunkovič (TSK Kranjska gora) 3. Meta Naglič (ŠD Kokrica); 4. Mateja Gantar (SK Brdo).

V nedeljo ni bilo vreme nič boljše, vendar so člani SK Brdo uspešno izvedli tudi tekmovalne štafete. Največ uspeha so imeli člani gorenjskih klubov, odlično pa so se odrezale tudi članice obeh domačih štafet. Mlajše pionirke Lenaršič, Maček in Belc so bile druge, starejše pionirke Gril, Kuhar in Gantar pa so z veliko prednostjo zmagale. Vseh nastopajočih je bilo 264 in najboljši med njimi bodo nekoč gotovo člani reprezentance, saj je smučarski tek v Sloveniji najbolj razvit.

Na tekmovalju so nastopili tudi tekmovalci iz SK ROMANIJA-Pale iz BiH, ki so bili gostje domačega kluba. Tekmovanje so finančno podprle številne delovne organizacije, posebej dragocena pa je bila pomoč Emila Carusa, ki je s svojimi motornimi sanmi pomagal pri urejanju prog. Poleg organizatorjev, ki so v zares težkih pogojih odlično pripravili tekmovalne, so se izkazali tudi člani ZSMS Brda in Vrhovcev in taborniki odreda Blagajev volčin s pomočjo pri organizaciji tekmovanja. Člani SK Brdo so upravičilo zaupanje SZS in dokazali, da se da z voljo in delovno vneto včasih postaviti v bran tudi neprizanesljivi naravi.

ALEŠ FEVŽER

Zapotoški beli pozdrav!

Čeprav imamo v naši občini veliko hribov in hribovk, kjer bi naši otroci lahko preživljali zimo na snegu, imamo žal le en dom, kamor jih lahko peljemo, zato ga je treba pač kar najbolje izkoristiti. Dom borcev in mladine v Zapotoku je oživel nekaj po začetku letošnjih zimskih počitnic in živ zav še ni potihnil. V zadnjem času je zapadlo tudi dovolj snega, s katerim do zdaj zima ni bila ravno radodarna. Malčki iz naših vrtcev tako teden za tednom preživljajo na smučanju. Mi smo Dom borcev in mladine obiskali zadnji dan enotednega zimovanja malčkov iz vrta Milan Česnik.

Čeprav so starši že v nedeljo odpeljali večino od 34 malčkov, so nam tovarišice in otroci, ki so

Prikupni snežak, ki je »zrasel« pod rokami horjulskih šolarjev, potrjujejo otroško ljubezen do snega in veselja z njim.

Foto: France Brus

ostali, povedali veliko prijetnih stvari. Čeprav je bivanje v Domu nekoliko zagrenila centralna kurjava, ki ni vedno najbolj funkcionirala, pa tudi premog je slab, ker drugega pač ni bilo mogoče dobiti, so bili otroci nad zimovanjem navdušeni. Tovarišice so jih ubogale in »urnik« naredile tako, da so ustregle otrokom. Hrane je bilo dovolj in tudi dobra je bila, v soboto pa so pripravili tudi pustovanje in ples, ki je otroke še kako razveselil.

MATEJA ŠIMIC, stara pet let in pol: »Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se lahko drsali po zadnji plati. Tudi smučanje je bilo prijetno. Zvečer še kar dolgo po odhodu v posteljo nismo zaspali. Nekateri so tako kričali. Meni je bilo smučiče predalet. Bolje bi bilo, če bi bilo bližje. Ampak, ko smo šli na sprehod, smo bili tako utrujeni in tako so nas bolele noge, da smo vsi takoj zaspali. Pa ples smo imeli v soboto. Kuharice so dobro kuhale. Vsak dan smo imeli »njm, njm« govejo juho, enkrat je bila tudi fižolova. Po mami mi ni bilo dolgčas in bi še kar en teden ostala, tako je bilo lušno.«

Mateja Šimic Barbara Šoln

BARBARA ŠOLN, stara sedem let: »Tudi meni je bilo na zimovanju zelo všeč. Veliko smo bili na snegu in smo smučali. Tudi v domu smo bili radi. Jaz bi včasih raje kar notri ostala in ne bi šla na smučanje. V domu smo se veliko igrali. Hrana je bila tudi meni zelo všeč, le nekatere stvari ne toliko. Za zajtrk smo imeli vsak dan kruh, zraven pa marmelado, danes tudi salamo in kumarico, pa enkrat je bil sirček. Komaj čakam, da pridem domov. Po mami mi je bilo zelo dolgčas.«

BOGDANA VERJAME NAŠEMU PREGOVORU

Do znanja težko, z znanjem lahko

Od 10. januarja imamo v naši občini tri nove frizerske pomočnice: Bogdano Štefin, Mojco Pajk in Bogdana in Mojca sta v pripravniški dobi izpopolnjevali frizerska znanja v salonu Marije Kante v Ulici borcev za severno mejo 54, Francka Mrzlikar pa v salonu Anice Bogataj na Dobrovi.

»Doma sem iz Dednika pri Robu,« je podala prvi osebni podatek Bogdana in še pristavila, da je najstarejša med štirimi otroki. Potem je nadaljevala pripoved o nagnjenih do tega poklica: »Že v osnovnošolskih letih sem bila trdno odločena, da bom postala frizerka. Rada sem prihajala v delavnico naše sosedke Marije med počitnicami, pogosto pa sem tudi navila lase mami Ani.«

Kaj so rekli starši, ko si jim povedala, da si se odločila za ta poklic?

»Ker so vedeli že nekaj časa za mojo poklicno usmeritev, so se strinjali z njo in mi pomagali ves čas šolanja. Tudi jaz sem zato rada hodila ob petkih domov in jim pomagala pri delih na kmetiji in izdelovanju suhe robe.«

Solala si se tri leta. Kako se je v teh letih spreminjalo razmerje med teoretičnimi in praktičnimi predmeti?

»V prvem letniku smo imeli številne splošne predmete in le 14 dni prakse. V drugem smo že delale v šolskih delavnicah in imele en mesec praktičnega pouka. V zadnjem letniku sem hodila dvakrat tedensko na prakso v salon »Marija«. V šoli smo imele le še pet splošnih predmetov, številna praktična znanja pa smo osvajale še n. pr. v

miličniškem šolskem centru v Tacnu, kjer smo strigle kadete in se srečevale s posebnostmi moške frizure.«

Kljub tej skrbi šole ste imele znatno manj prakse kot dekleta, ki so se učile frizerstva kot vaje ali učence v gospodarstvu?

»O tem so mi pripovedovali šefinja, pa tudi frizerski pomočnici Jožica Škrabec in Danica Blas. Moram reči, da se je šola izjemno trudila, da bi imele čim več prakse. Pri meni pa je pomembno to, da sem si utrjevala praktične izkušnje o stiku s strankami ter o ustvarjanju moške ali ženske pričeske v poznanem salonu in v ugodnem delovnem in človeškem vzdušju.«

Bogdana Štefin je pred uradnim fotografiranjem za naš časnik Mateja Kante, ki obiskuje 2. letnik frizerske šole, nekoliko uredila pričesko

Kako je potekal izpit 10. januarja?

»Pred komisijo sem imela na začetku precej trme. A, ko sem pričela na modelu izvajati izpitno nalogo, se je ta hitro umaknila pred odločenostjo, da pokažem moje dobro znanje in opravim pripravniški izpit.«

Tako je Bogdana stopila na stvarni prag izbranega poklica. Tako kot njena šefinja, ki je prišla pred dobro polovico njenega življenja iz Dednika v Ljubljano polna načrtov (skoraj vsi so se ji uresničili), si želi tudi Bogdana, da bi imela čez leta svoj frizerski salon.

Stane Jesenovec